

Publicatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 41

41e jaargang

7 februari 1998

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
98/C 41/01	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 27 november 1997 in zaak C-356/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Oberverwaltungsgericht Schleswig-Holstein): M. Witt tegen Amt für Land- und Wasserwirtschaft (Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Verordening (EEG) nr. 1765/92 — Steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen — Bepaling van productieregio's — Verplichting om criteria voor bepaling aan te geven — Inaanmerkingneming van bodemvruchtbaarheid)	1
98/C 41/02	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 27 november 1997 in zaak C-369/95 (verzoek van het Tribunale di Salerno om een prejudiciële beslissing): Somalfruit SpA, Camar SpA tegen Ministero delle Finanze, Ministero del Commercio con l'Estero (Bananen — Gemeenschappelijke ordening der markten — Invoerrekening — ACS-staten — Somalië — Geldigheid van de Verordeningen (EEG) nr. 404/93 van de Raad, (EEG) nr. 1442/93 van de Commissie en (EEG) nr. 1443/93 van de Commissie)	1
98/C 41/03	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 27 november 1997 in zaak C-57/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Nederlandse Raad van State): H. Meints tegen Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Werkloosheidsuitkering — Verordening (EEG) nr. 1612/68 — Sociaal voordeel — Discriminatie op grond van nationaliteit — Woonplaatsvereiste)	2
98/C 41/04	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 27 november 1997 in zaak C-62/96: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek (Niet-nakoming — Registratie van vaartuigen — Nationaliteitsvereiste voor eigenaar)	3

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
98/C 41/05	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 27 november 1997 in zaak C-137/96: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland (Niet-nakoming — Niet-omzetting van Richtlijn 91/414/EEG)	3
98/C 41/06	Arrest van het Hof van 2 december 1997 in zaak C-336/94 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Sozialgericht Hamburg): E. Dafeki tegen Landesversicherungsanstalt Württemberg (Vrij verkeer van goederen — Gelijke behandeling — Sociale zekerheid — Nationale regeling die aan akten van burgerlijke stand verschillende bewijskracht toekent naargelang deze van nationale of buitenlandse herkomst zijn)	4
98/C 41/07	Arrest van het Hof van 2 december 1997 in zaak C-188/95 (verzoek van de Østre Landsret om een prejudiciële beslissing): Fantask A/S e.a. tegen Industriministeriet (Erhvervsministeriet) (Richtlijn 69/335/EEG — Inschrijvingsrechten voor vennootschappen — Nationale procestermijnen)	4
98/C 41/08	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 4 december 1997 in zaak C-97/96 (verzoek van het Oberlandesgericht Düsseldorf om een prejudiciële beslissing): Verband deutscher Daihatsu-Händler eV tegen Daihatsu Deutschland GmbH (Vennootschapsrecht — Jaarrekeningen — Sancties op niet-openbaarmaking — Artikel 6 van Eerste Richtlijn 68/151/EEG)	5
98/C 41/09	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 11 december 1997 in zaak C-55/96 (verzoek van de Corte d'appello di Milano om een prejudiciële beslissing): Procedure van vrijwillige rechtspraak ingeleid door Job Centre coop. arl. (Vrij verrichten van diensten — Arbeidsbemiddeling — Uitsluiting van particuliere ondernemingen — Uitoefening van openbaar gezag)	6
98/C 41/10	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 11 december 1997 in zaak C-246/96 (verzoek van het Office of the Industrial Tribunals and the Fair Employment Tribunal om een prejudiciële beslissing): M. T. Magorrian, I. P. Cunningham tegen Eastern Health and Social Services Board, Department of Health and Social Services (Gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Artikel 119 van het EG-Verdrag — Protocol nr. 2 gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie — Bedrijfsregelingen inzake sociale zekerheid — Uitsluiting van deeltijdwerknemers van een status die recht geeft op bepaalde aanvullende prestaties betreffende het ouderdomspensioen — Datum vanaf welke deze prestaties moeten worden berekend — Nationale termijnen van procesrecht)	6
98/C 41/11	Arrest van het Hof (Zesde Kamer) van 16 december 1997 in zaak C-104/96 (verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing): Coöperatieve Rabobank „Vecht en Plassengebied” BA tegen E. A. Minderhoud (curator in het faillissement van Mediasafe BV) (Vennootschapsrecht — Eerste Richtlijn 68/151/EEG — Werkingsfeer — Vertegenwoordiging van vennootschap — Tegenstrijdig belang — Onbevoegdheid van bestuurder om vennootschap te binden)	7
98/C 41/12	Arrest van het Hof van 18 december 1997 in zaak C-129/96 (verzoek van de Belgische Raad van State om een prejudiciële beslissing): Inter-Environnement Wallonie ASBL tegen Waals Gewest (Richtlijn 91/156/EEG — Omzettingstermijn — Gevolgen — Begrip afvalstof)	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
98/C 41/13	Arrest van het Hof (Vijfde Kamer) van 18 december 1997 in zaak C-402/96 (verzoek van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main om een prejudiciële beslissing): geding betreffende de inschrijving in het handelsregister van de onderneming in oprichting European Information Technology Observatory, Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung (Europees economisch samenwerkingsverband — Handelsnaam)	8
98/C 41/14	Zaak C-392/97: Verzoek van het Bundesgerichtshof van 17 juni 1997 om een prejudiciële beslissing in de cassatieprocedure van Farmitalia Carlo Erba Srl	8
98/C 41/15	Zaak C-393/97: Verzoek van het Verwaltungsgericht Halle van 1 oktober 1997 om een prejudiciële beslissing in het bestuursrechtelijk geding tussen Firma Lidl-Fleischwerk Handelshof GmbH & Co. KG en Landkreis Burgenlandkreis	9
98/C 41/16	Zaak C-394/97: Verzoek van de käräjaoikeus te Helsinki van 5 november 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen het Openbaar Ministerie en Sami Lasse Juhani Heinonen	9
98/C 41/17	Zaken C-400/97, C-401/97 en C-402/97: Verzoeken van het Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Sala de lo Contencioso-Administrativo) van 30 juli 1997 om een prejudiciële beslissing in de gedingen tussen Administración del Estado enerzijds en Juntas Generales de Guipuzcoa en Diputación Foral de Guipuzcoa anderzijds, interveniënt: Gobierno Vasco, tussen Administración del Estado enerzijds en Juntas Generales del Territorio Histórico de Alava en Diputación Foral de Alava anderzijds, interveniënt: Gobierno Vasco, en tussen Administración del Estado en Juntas Generales del Territorio Histórico de Bizkaia, interveniënten: Gobierno Vasco en Diputación Foral de Bizkaia	9
98/C 41/18	Zaak C-404/97: Beroep, op 2 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese Republiek	10
98/C 41/19	Zaak C-405/97: Verzoek van het Finanzgericht Bremen van 7 oktober 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Firma Mövenpick Deutschland GmbH für das Gastgewerbe, voorheen „Deutsche EIG” Einkaufs- und Importges. für das Gastgewerbe mbH en Hauptzollamt Bremen	10
98/C 41/20	Zaak C-406/97: Beroep, op 4 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	11
98/C 41/21	Zaak C-407/97: Verzoek van het Oberste Gerichtshof, Oostenrijk, van 22 oktober 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung en 1. A. Sparber, 2. Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH in liquidatie, 3. H.-E. Junkersdorf en 4. M.-M. Junkersdorf	11
98/C 41/22	Zaak C-409/97: Beroep, op 5 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	11

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
98/C 41/23	Zaak C-412/97: Verzoek van de Pretura circondariale di Bologna van 29 november 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen E. D. Srl en I. Fenocchio . . .	12
98/C 41/24	Zaak C-413/97: Beroep, op 4 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland	12
98/C 41/25	Zaak C-414/97: Beroep, op 5 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje	12
98/C 41/26	Zaak C-415/97: Beroep, op 9 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	13
98/C 41/27	Zaak C-416/97: Beroep, op 9 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	14
98/C 41/28	Zaak C-417/97: Beroep, op 9 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	14
98/C 41/29	Zaak C-418/97: Verzoek van de Nederlandse Raad van State van 25 november 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen ARCO Chemie Nederland Ltd en Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer	15
98/C 41/30	Zaak C-420/97: Verzoek van het Hof van Cassatie van België van 4 december 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Leathertex Divisione Sintetici SpA en BVBA Bodetex	15
98/C 41/31	Zaak C-421/97: Verzoek van het Tribunal de grande instance de Meaux (Eerste Kamer) van 13 november 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Y. Tarantik en Direction des services fiscaux de Seine-et-Marne	15
98/C 41/32	Zaak C-423/97: Verzoek van de Juzgado de la primera instancia (nr. 22) te Valencia van 11 november 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Travel Vac, SL en M. J. Antelm Sanchis	16
98/C 41/33	Zaak C-424/97: Verzoek van het Landgericht Düsseldorf van 8 december 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen S. Haim en Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein	17
	GERECHT VAN EERSTE AANLEG	
98/C 41/34	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 december 1997 in zaak T-19/97: C. Richter tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Verlof om redenen van persoonlijke aard — Herplaatsing — Standplaats — Zorgplicht — Beginsel van goed bestuur — Beroep tot schadevergoeding)	17

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
98/C 41/35	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 december 1997 in zaak T-121/95: European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) tegen Raad van de Europese Unie (Antidumpingrechten — Schade — Recht van verweer)	17
98/C 41/36	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 december 1997 in zaak T-166/95: M. Karagiozopoulou tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Intern vergelijkend onderzoek voor overgang van categorie C naar categorie B — Besluit van jury houdende vaststelling dat kandidaten niet zijn geslaagd voor mondeling examen — Beginsel van gelijke behandeling — Beoordeling door jury) . . .	18
98/C 41/37	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 december 1997 in zaak T-216/95: A. M. Moles García Ortúzar tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Intern vergelijkend onderzoek voor overgang van categorie C naar categorie B — Besluit van jury houdende vaststelling dat kandidaten niet zijn geslaagd voor mondeling examen — Draagwijdte van motiveringsplicht — Beoordeling door jury)	18
98/C 41/38	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 december 1997 in zaak T-217/95: L. Passera tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Intern vergelijkend onderzoek voor overgang van categorie C naar categorie B — Besluit van jury houdende vaststelling dat kandidaten niet zijn geslaagd voor mondeling examen — Draagwijdte van motiveringsplicht — Beoordeling door jury)	19
98/C 41/39	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 17 december 1997 in zaak T-225/95: F. Chiou tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Intern vergelijkend onderzoek voor overgang van categorie C naar categorie B — Besluit van jury houdende vaststelling dat kandidaten niet zijn geslaagd voor mondeling examen — Overeenstemming tussen klacht en beroepschrift — Beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Non-discriminatiebeginsel — Beoordeling door jury)	19
98/C 41/40	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 18 december 1997 in zaak T-12/94: F. Daffix tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Tucht-rechtelijk ontslag — Hogere voorziening — Verwijzing naar Gerecht — Bestaan van feiten — Bewijslast — Misbruik van beoordelingsvrijheid — Kennelijke beoordelingsfout — Recht van verweer — Artikel 7 van bijlage IX bij Statuut)	19
98/C 41/41	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 18 december 1997 in zaak T-90/95: W. Gill tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Medische onderzoeken — Niet-mededeling van gegevens over gezondheidstoestand — Recht om zijn gezondheidstoestand te verzwijgen)	20
98/C 41/42	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 18 december 1997 in zaak T-142/95: J.-L. Delvaux tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Bevordering — Vergelijking van verdiensten — Beoordelingsrapport — Motivering — Identieke loopbaan — Discriminatie op grond van nationaliteit)	20

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
98/C 41/43	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 18 december 1997 in zaak T-222/95: A. Angelini tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Verandering van standplaats — Terugkeer naar aanvankelijke standplaats — Inrichtingsvergoeding)	20
98/C 41/44	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 18 december 1997 in zaak T-57/96: L. Costantini tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Verandering van standplaats — Terugkeer naar aanvankelijke standplaats — Inrichtingsvergoeding — Dagvergoeding)	21
98/C 41/45	Zaak T-296/97: Beroep, op 26 november 1997 ingesteld door Alitalia tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	21
98/C 41/46	Zaak T-299/97: Beroep, op 2 december 1997 ingesteld door V. Alonso Morales tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	22
98/C 41/47	Zaak T-300/97: Beroep, op 2 december 1997 ingesteld door B. Latjino tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	23
98/C 41/48	Doorhaling van zaak T-173/96	24
98/C 41/49	Doorhaling van de gevoegde zaken T-176/96 en T-108/97	24
98/C 41/50	Doorhaling van zaak T-225/97	24

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 27 november 1997

in zaak C-356/95 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Oberverwaltungsgericht Schleswig-Holstein):

M. Witt tegen Amt für Land- und Wasserwirtschaft ⁽¹⁾

(Gemeenschappelijk landbouwbeleid — Verordening (EEG) nr. 1765/92 — Steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen — Bepaling van productieregio's — Verplichting om criteria voor bepaling aan te geven — Inaanmerkingneming van bodemvruchtbaarheid)

(98/C 41/01)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-356/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Oberverwaltungsgericht Schleswig-Holstein (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen M. Witt en Amt für Land- und Wasserwirtschaft, om een prejudiciële beslissing over artikel 3, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad van 30 juni 1992 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen (PB L 181 van 1.7.1992, blz. 12), heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: H. Ragnemalm, kamerpresident, R. Schintgen, G. F. Mancini (rapporteur), J. L. Murray en G. Hirsch, rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofdadministrateur, op 27 november 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Artikel 3, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad van 30 juni 1992 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen verplicht de lidstaten niet, bij het bepalen van de productieregio's de criteria terzake in de bepalingen ter uitvoering van genoemde verordening aan te geven.

2. Artikel 3, lid 1, eerste alinea, van Verordening (EEG) nr. 1765/92 moet aldus worden uitgelegd, dat een lidstaat die overeenkomstig artikel 2, lid 2, tweede alinea, derde zin, van genoemde verordening niet zijn volledige grondgebied, maar wel de verschillende delen daarvan als regionaal basisareaal heeft aangemerkt, gerechtigd is het gebied van elk regionaal basisareaal in zijn geheel als productieregio aan te merken, en dat de specifieke kenmerken die van invloed zijn op de opbrengsten niet tot een verdere opsplitsing van regionale basisarealen in afzonderlijke productieregio's nopen.

⁽¹⁾ PB C 16 van 20.1. 1996.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 27 november 1997

in zaak C-369/95 (verzoek van het Tribunale di Salerno om een prejudiciële beslissing): Somalfruit SpA, Camar SpA tegen Ministero delle Finanze, Ministero del Commercio con l'Estero ⁽¹⁾

(Bananen — Gemeenschappelijke ordening der markten — Invoerregeling — ACS-staten — Somalië — Geldigheid van de Verordeningen (EEG) nr. 404/93 van de Raad, (EEG) nr. 1442/93 van de Commissie en (EEG) nr. 1443/93 van de Commissie)

(98/C 41/02)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-369/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Tribunale di Salerno (Italië), in het aldaar aanhangig geding tussen Somalfruit SpA, Camar SpA en Ministero delle Finanze, Ministero del Commercio con l'Estero, om een

prejudiciële beslissing over de geldigheid van Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen (PB L 47 van 25.2.1993, blz. 1), van Verordening (EEG) nr. 1442/93 van de Commissie van 10 juni 1993 houdende bepalingen ter toepassing van de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap (PB L 142 van 12.6.1993, blz. 6), en van Verordening (EEG) nr. 1443/93 van de Commissie van 10 juni 1993 houdende overgangsmaatregelen voor de toepassing van de regeling voor de invoer, in 1993, van bananen in de Gemeenschap (PB L 142 van 12.6.1993, blz. 16), heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: H. Ragnemalm, kamerpresident, R. Schintgen (rapporteur), G. F. Mancini, P. J. G. Kapteyn en J. L. Murray, rechters; advocaat-generaal: M. B. Elmer; griffier: D. Louterman-Hubeau, hoofd-administrateur, op 27 november 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Bij toetsing van Verordening (EEG) nr. 404/93 van de Raad van 13 februari 1993 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector bananen, aan de op 15 december 1989 te Lomé ondertekende vierde ACS-EEG-Overeenkomst die is goedgekeurd bij Besluit 91/400/EGKS, EEG van de Raad en de Commissie van 25 februari 1991, is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid ervan kunnen aantasten.*
2. *Bij toetsing van Verordening (EEG) nr. 1442/93 van de Commissie van 10 juni 1993 houdende bepalingen ter toepassing van de regeling voor de invoer van bananen in de Gemeenschap, aan de vierde ACS-EEG-Overeenkomst en Verordening (EEG) nr. 404/93 is niet gebleken van feiten of omstandigheden die de geldigheid ervan kunnen aantasten.*

(¹) PB C 31 van 3.2.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 27 november 1997

in zaak C-57/96 (verzoek om een prejudiciële beslissing van de Nederlandse Raad van State): H. Meints tegen Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij (¹)

(Verordening (EEG) nr. 1408/71 — Werkloosheidsuitkering — Verordening (EEG) nr. 1612/68 — Sociaal voordeel — Discriminatie op grond van nationaliteit — Woonplaatsvereiste)

(98/C 41/03)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-57/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Neder-

landse Raad van State, in het aldaar aanhangig geding tussen H. Meints en Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 4 van Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij Verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad van 2 juni 1983 (PB L 230 van 22.8.1983, blz. 6), alsook van artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap (PB L 257 van 19.10.1968, blz. 2), heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, kamerpresident, M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward (rapporteur) en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 27 november 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de socialezekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij Verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad van 2 juni 1983, is niet van toepassing op een vergoedingsregeling ingevolge welke werknemers in de landbouw wier arbeidsovereenkomst is geëindigd als gevolg van het uit de productie nemen van bouwland van hun voormalige werkgever, recht hebben op een eenmalige uitkering, waarvan de hoogte uitsluitend afhankelijk is van de leeftijd van de aanvrager en die moet worden terugbetaald indien de werknemer binnen twaalf maanden na beëindiging van de arbeidsovereenkomst bij zijn voormalige werkgever opnieuw in dienst treedt.*
2. *Een uitkering die in één keer wordt uitbetaald aan werknemers in de landbouw wier arbeidsovereenkomst is geëindigd als gevolg van het uit de productie nemen van bouwland van hun voormalige werkgever, moet worden aangemerkt als een sociaal voordeel in de zin van artikel 7, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap.*
3. *Een lidstaat mag de toekenning van een sociaal voordeel in de zin van artikel 7, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1612/68 niet afhankelijk stellen van de voorwaarde, dat de uitkeringsgerechtigde op het grondgebied van die staat woont.*

(¹) PB C 133 van 4.5.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 27 november 1997

in zaak C-62/96: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek ⁽¹⁾*(Niet-nakoming — Registratie van vaartuigen — Nationaliteitsvereiste voor eigenaar)*

(98/C 41/04)

*(Procestaal: Grieks)**(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)*

In zaak C-62/96, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: F. Benyon en M. Kondou-Durande) tegen Helleense Republiek (gemachtigden: A. Samoni-Rantou, bijgestaan door E. Skandalou en S. Vodina), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat de Helleense Republiek, door wettelijke bepalingen in stand te houden die het recht van inschrijving in de Griekse scheepsregisters beperken tot vaartuigen die voor meer dan 50% toebehoren aan Griekse onderdanen of aan Griekse rechtspersonen waarvan de aandelen voor meer dan 50% aan Griekse onderdanen toebehoren, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 6, 48, 52, 58 en 221 van het EG-Verdrag alsmede krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 1251/70 van de Commissie van 29 juni 1970 met betrekking tot het recht van werknemers om verblijf te houden op het grondgebied van een lidstaat na er een betrekking te hebben vervuld (PB L 142 van 30.6.1970, blz. 24) en artikel 7 van Richtlijn 75/34/EEG van de Raad van 17 december 1974 betreffende het recht van onderdanen van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat verblijf te houden na er een werkzaamheid anders dan in loondienst te hebben uitgeoefend (PB L 14 van 20.1.1975, blz. 10), heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: M. Wathelet, president van de Eerste Kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde Kamer, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward, P. Jann (rapporteur) en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: G. Tesauro; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 27 november 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door wettelijke bepalingen in stand te houden die het recht van inschrijving in de Griekse scheepsregisters beperken tot vaartuigen die voor meer dan 50% toebehoren aan Griekse onderdanen of aan Griekse rechtspersonen waarvan de aandelen voor meer dan 50% aan Griekse onderdanen toebehoren, is de Hel-

leense Republiek de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 6, 48, 52, 58 en 221 van het EG-Verdrag alsmede krachtens artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 1251/70 van de Commissie van 29 juni 1970 met betrekking tot het recht van werknemers om verblijf te houden op het grondgebied van een lidstaat na er een betrekking te hebben vervuld, en artikel 7 van Richtlijn 75/34/EEG van de Raad van 17 december 1974 betreffende het recht van onderdanen van een lidstaat op het grondgebied van een andere lidstaat verblijf te houden na er een werkzaamheid anders dan in loondienst te hebben uitgeoefend.

2. De Helleense Republiek wordt in de kosten verwezen.

⁽¹⁾ PB C 158 van 1.6.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 27 november 1997

in zaak C-137/96: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland ⁽¹⁾*(Niet-nakoming — Niet-omzetting van Richtlijn 91/414/EEG)*

(98/C 41/05)

*(Procestaal: Duits)**(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)*

In zaak C-137/96, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: K. D. Borchardt) tegen Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigden: E. Röder en S. Maaß), betreffende een verzoek tot vaststelling dat de Bondsrepubliek Duitsland, door niet binnen de voorgeschreven termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen (PB L 230 van 19.8.1991, blz. 1) in nationaal recht om te zetten, de verplichtingen niet is nagekomen die krachtens het EG-Verdrag op haar rusten, heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, kamerpresident, M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, J.-P. Puissochet (rapporteur) en L. Sevón, advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: R. Grass, op 27 november 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Door niet binnen de voorgeschreven termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor de omzetting in nationaal recht van Richtlijn 91/414/EEG van de Raad van 15 juli 1991 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, met uitzondering van artikel 10, lid 1, tweede streepje, is de Bondsrepubliek Duitsland de verplichtingen niet nagekomen die krachtens die richtlijn op haar rusten.
2. De Bondsrepubliek Duitsland wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 180 van 22.6.1996.

ARREST VAN HET HOF

van 2 december 1997

in zaak C-336/94 (verzoek om een prejudiciële beslissing van het Sozialgericht Hamburg): E. Dafeki tegen Landesversicherungsanstalt Württemberg (¹)

(Vrij verkeer van goederen — Gelijke behandeling — Sociale zekerheid — Nationale regeling die aan akten van burgerlijke stand verschillende bewijskracht toekent naargelang deze van nationale of buitenlandse herkomst zijn)

(98/C 41/06)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-336/94, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Sozialgericht Hamburg (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen E. Dafeki en Landesversicherungsanstalt Württemberg, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 48 en 51 van het EG-Verdrag, naar aanleiding van Duitse voorschriften die aan akten van de burgerlijke stand verschillende bewijskracht toekennen naargelang het om Duitse of om buitenlandse akten gaat, heeft het Hof, samengesteld als volgt: H. Ragnemalm, president van de Vierde en de Zesde Kamer, waarnemend voor de president, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet, G. Hirsch, P. Jann (rapporteur) en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 2 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

In procedures ter vaststelling van de rechten op sociale-zekerheidsuitkeringen van een migrerend werknemer die communautair onderdaan is, zijn de nationale sociale-zekerheidsorganen en rechterlijke instanties van een lidstaat gebonden aan door de bevoegde instanties van andere lidstaten opgemaakte akten en soortgelijke documenten van de burgerlijke stand, tenzij concrete aanwijzingen, die verband houden met het betrokken individuele geval, ernstige twijfel omtrent de juistheid daarvan doen rijzen.

(¹) PB C 392 van 31.12.1994.

ARREST VAN HET HOF

van 2 december 1997

in zaak C-188/95 (verzoek van de Østre Landsret om een prejudiciële beslissing): Fantask A/S e.a. tegen Industriministeriet (Erhvervsministeriet) (¹)

(Richtlijn 69/335/EEG — Inschrijvingsrechten voor vennootschappen — Nationale procestermijnen)

(98/C 41/07)

(Procestaal: Deens)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-188/95, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Østre Landsret (Denemarken), in het aldaar aanhangig geding tussen Fantask A/S e.a. en Industriministeriet (Erhvervsministeriet), betreffende een prejudiciële beslissing over de uitlegging van Richtlijn 69/335/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal (PB L 249 van 3.10.1969, blz. 25), zoals laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 85/303/EEG van de Raad van 10 juni 1985 (PB L 156 van 15.6.1985, blz. 23), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. Gulmann, H. Ragnemalm en M. Wathelet, kamerpresidenten, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissechet (rapporteur), G. Hirsch, P. Jann en L. Sevón, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 2 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Artikel 12, lid 1, onder e), van Richtlijn 69/335/EEG van de Raad van 17 juli 1969 betreffende de indirecte

belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal, zoals laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 85/303/EEG van de Raad van 10 juni 1985, moet aldus worden uitgelegd, dat de bij de inschrijving van naamloze en besloten vennootschappen en van kapitaalverhogingen ervan geheven rechten slechts dan het karakter van een vergoeding hebben wanneer zij worden berekend op de enkele grondslag van de kosten van de betrokken formaliteiten, met dien verstande, dat die rechten ook de kosten van gratis verrichte inschrijvingen van minder belang mogen omvatten. Bij de berekening van die bedragen mag een lidstaat rekening houden met alle met de inschrijving verbonden kosten, waaronder het deel van de algemene kosten die met die verrichting samenhangen. Voorts kan een lidstaat voorzien in forfaitaire rechten die voor onbepaalde tijd worden vastgesteld, mits hij zich regelmatig ervan vergewist, dat die bedragen de gemiddelde kosten van de betrokken verrichtingen niet overschrijden.

2. *Het Gemeenschapsrecht staat eraan in de weg, dat vorderingen tot terugbetaling van in strijd met Richtlijn 69/335/EEG, zoals gewijzigd, betaalde rechten kunnen worden afgewezen op grond dat de heffing van die rechten voortvloeit uit een verschoonbare dwaling van de overheid van de lidstaat, in die zin dat die rechten lange tijd zijn geheven zonder dat de overheid of de belastingplichtigen zich van de onrechtmatigheid bewust waren.*
3. *Bij zijn huidige stand staat het Gemeenschapsrecht niet eraan in de weg, dat een lidstaat die Richtlijn 69/335/EEG, zoals gewijzigd, niet naar behoren heeft omgezet, zich tegen vorderingen tot terugbetaling van in strijd met de richtlijn geheven rechten beroept op een nationale verjaringstermijn die ingaat op de datum van de eisbaarheid van de betrokken rechten, mits die termijn niet ongunstiger is voor beroepen op grond van het Gemeenschapsrecht dan voor beroepen op grond van het nationale recht, en hij de uitoefening van de door de communautaire rechtsorde verleende rechten niet nagenoeg onmogelijk of uiterst moeilijk maakt.*
4. *Artikel 10 juncto artikel 12, lid 1, onder e), van Richtlijn 69/335, zoals gewijzigd, brengt voor particulieren rechten mee waarop zij zich voor de nationale rechter kunnen beroepen.*

(¹) PB C 229 van 2.9.1995.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 4 december 1997

in zaak C-97/96 (verzoek van het Oberlandesgericht Düsseldorf om een prejudiciële beslissing): Verband deutscher Daihatsu-Händler eV tegen Daihatsu Deutschland GmbH (¹)

(Vennootschapsrecht — Jaarrekeningen — Sancties op niet-openbaarmaking — Artikel 6 van Eerste Richtlijn 68/151/EEG)

(98/C 41/08)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-97/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van het Oberlandesgericht Düsseldorf (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Verband deutscher Daihatsu-Händler eV en Daihatsu Deutschland GmbH, betreffende een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 6 van de Eerste Richtlijn (68/151/EEG) van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken (PB 1968, L 65, blz. 8), heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, kamerpresident, M. Wathelet (rapporteur), J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward en J.-P. Puissochet, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 4 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Artikel 6 van de Eerste Richtlijn 68/151/EEG van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken, moet aldus worden uitgelegd, dat het zich verzet tegen de wettelijke regeling van een lidstaat waarin slechts aan vennoten, schuldeisers en de centrale ondernemingsraad of de ondernemingsraad van de vennootschap een vorderingsrecht wordt toegekend terzake van de naar dit nationale recht voorziene sanctie ingeval van niet-nakoming door een vennootschap van de verplichtingen van de Eerste Richtlijn 68/151/EEG tot openbaarmaking van de jaarrekening.*
2. *Aangezien een richtlijn uit zichzelf geen verplichtingen aan een particulier kan opleggen en derhalve als zodanig*

nig niet tegen hem kan worden ingeroepen, behoeft niet te worden onderzocht, of artikel 6 van de Eerste Richtlijn 68/151/EEG rechtstreekse werking heeft.

(¹) PB C 145 van 18.5.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 11 december 1997

in zaak C-55/96 (verzoek van de Corte d'appello di Milano om een prejudiciële beslissing): Procedure van vrijwillige rechtspraak ingeleid door Job Centre coop. arl. (¹)

(Vrij verrichten van diensten — Arbeidsbemiddeling — Uitsluiting van particuliere ondernemingen — Uitoefening van openbaar gezag)

(98/C 41/09)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-55/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Corte d'appello di Milano (Italië), in de aldaar dienende procedure van vrijwillige rechtspraak (giurisdizione volontaria), ingeleid door Job Centre coop. arl, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 48, 49, 55, 56, 59, 60, 62, 66, 86 en 90 van het EG-Verdrag, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, president van de Tweede Kamer, waarnemend voor de president van de Zesde Kamer, G. F. Mancini en P. J. G. Kapteyn (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: M. B. Elmer; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 11 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Openbare arbeidsbemiddelingsbureaus vallen onder het verbod van artikel 86 van het EG-Verdrag, voorzover de toepassing van deze bepaling de vervulling van de hun toevertrouwde bijzondere taak niet verhindert. De lidstaat die het verlenen van bemiddeling en elke andere tussenkomst tussen werkzoekenden en werkgevers door anderen dan deze bureaus verbiedt, maakt inbreuk op artikel 90, lid 1, van het EG-Verdrag, wanneer hij een situatie in het leven roept waarin handelen in strijd met artikel 86 van het Verdrag voor de openbare arbeidsbemiddelingsbureaus onontkoombaar is. Dit is met name het geval wanneer:

— *de openbare arbeidsbemiddelingsbureaus klaarblijkelijk niet in staat zijn om voor alle soorten activiteiten aan de vraag op de arbeidsmarkt te voldoen;*

— *de daadwerkelijke bemiddelingsactiviteit van particuliere ondernemingen onmogelijk wordt gemaakt door de handhaving van wettelijke bepalingen die deze activiteit verbieden op straffe van administratieve en strafrechtelijke sancties;*

— *de betrokken bemiddelingsactiviteiten zich kunnen uitstrekken tot de onderdanen of het grondgebied van andere lidstaten.*

(¹) PB C 133 van 4.5.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 11 december 1997

in zaak C-246/96 (verzoek van het Office of the Industrial Tribunals and the Fair Employment Tribunal om een prejudiciële beslissing): M. T. Magorrian, I. P. Cunningham tegen Eastern Health and Social Services Board, Department of Health and Social Services (¹)

(Gelijke beloning van mannelijke en vrouwelijke werknemers — Artikel 119 van het EG-Verdrag — Protocol nr. 2 gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie — Bedrijfsregelingen inzake sociale zekerheid — Uitsluiting van deeltijdwerknemers van een status die recht geeft op bepaalde aanvullende prestaties betreffende het ouderdomspensioen — Datum vanaf welke deze prestaties moeten worden berekend — Nationale termijnen van procesrecht)

(98/C 41/10)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-246/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Office of the Industrial Tribunals and the Fair Employment Tribunal (Belfast), in het aldaar aanhangig geding tussen M. T. Magorrian, I. P. Cunningham en Eastern Health and Social Services Board, Department of Health and Social Services, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 119 van het EG-Verdrag en Protocol nr. 2 betreffende deze bepaling, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie, heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: R. Schintgen, president

van de Tweede Kamer, waarnemend voor de president van de Zesde Kamer, G. F. Mancini (rapporteur), P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray en G. Hirsch, rechters; advocaat-generaal: G. Cosmas; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 11 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *De dienstjaren van in deeltijd werkzame vrouwelijke werknemers die indirect worden gediscrimineerd op grond van geslacht, moeten voor de berekening van de aanvullende prestaties waarop zij recht hebben in aanmerking worden genomen vanaf 8 april 1976, de datum van het arrest Defrenne (zaak 43/75).*
2. *Het Gemeenschapsrecht verzet zich ertegen, dat op een op artikel 119 van het EG-Verdrag gebaseerde vordering die ertoe strekt, het recht van de verzoekers op aansluiting bij een bedrijfspensioenregeling te doen erkennen, een nationale bepaling wordt toegepast volgens welke de werking van dat recht in de tijd, ingeval het beroep slaagt, beperkt is tot een periode ingaand twee jaar vóór de datum waarop het beroep werd ingesteld.*

⁽¹⁾ PB C 269 van 14.9.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde Kamer)

van 16 december 1997

in zaak C-104/96 (verzoek van de Hoge Raad der Nederlanden om een prejudiciële beslissing): Coöperatieve Rabobank „Vecht en Plassengebied” BA tegen E. A. Minderhoud (curator in het faillissement van Mediasafe BV) ⁽¹⁾

(Vennootschapsrecht — Eerste Richtlijn 68/151/EEG — Werkingsfeer — Vertegenwoordiging van vennootschap — Tegenstrijdig belang — Onbevoegdheid van bestuurder om vennootschap te binden)

(98/C 41/11)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-104/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EEG-Verdrag van de Hoge Raad der Nederlanden in het aldaar aanhangig geding tussen Coöperatieve Rabobank „Vecht en Plassengebied” BA en E. A. Minderhoud (curator in het faillissement van Mediasafe BV), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 9, lid 1, van de Eerste Richtlijn 68/151/EEG van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de

tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken (PB L 65 van 14.3.1968, blz. 8), heeft het Hof (Zesde Kamer), samengesteld als volgt: H. Ragnemalm (rapporteur), kamerpresident, G. F. Mancini en P. J. G. Kapteyn, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: L. Hewlett, administrateur, op 16 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

De regeling met betrekking tot de werking ten aanzien van derden van handelingen die door leden van vennootschapsorganen worden verricht in een situatie waarin zij tegenstrijdige belangen met de vertegenwoordigde vennootschap hebben, valt buiten het normatieve kader van de Eerste Richtlijn 68/151/EEG van de Raad van 9 maart 1968 strekkende tot het coördineren van de waarborgen, welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van de tweede alinea van artikel 58 van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden, zulks teneinde die waarborgen gelijkwaardig te maken, en behoort tot de bevoegdheid van de nationale wetgever.

⁽¹⁾ PB C 145 van 18.5.1996.

ARREST VAN HET HOF

van 18 december 1997

in zaak C-129/96 (verzoek van de Belgische Raad van State om een prejudiciële beslissing): Inter-Environnement Wallonie ASBL tegen Waals Gewest ⁽¹⁾

(Richtlijn 91/156/EEG — Omzettingstermijn — Gevolgen — Begrip afvalstof)

(98/C 41/12)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-129/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van de Belgische Raad van State, in het aldaar aanhangig geding tussen Inter-Environnement Wallonie ASBL en Waals Gewest, betreffende een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 5 en 189 van het EEG-Verdrag en artikel 1, onder a), van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (PB L 194 van 25.7.1975, blz. 39), zoals gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991 (PB L 78 van 26.3.1991, blz. 32), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, C. Gulmann, H. Ragnemalm en R. Schintgen, kamerpresidenten, G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, P. J. G. Kapteyn, J. L. Murray,

D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann en L. Sevón (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 18 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Het loutere feit dat een stof rechtstreeks of onrechtstreeks in een industrieel productieproces is opgenomen, betekent niet dat deze stof niet onder het begrip afvalstof valt in de zin van artikel 1, onder a), van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen, zoals gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG van de Raad van 18 maart 1991.*
2. *De artikelen 5, tweede alinea, en 189, derde alinea, van het EEG-Verdrag, alsmede Richtlijn 91/156/EEG houden in, dat de lidstaat tot wie de richtlijn is gericht, zich tijdens de in de richtlijn vastgestelde omzettingstermijn dient te onthouden van de vaststelling van bepalingen die de verwezenlijking van het door de richtlijn voorgeschreven resultaat ernstig in het gedrang zouden brengen.*

(¹) PB C 180 van 22.6.1996.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde Kamer)

van 18 december 1997

in zaak C-402/96 (verzoek van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main om een prejudiciële beslissing): geding betreffende de inschrijving in het handelsregister van de onderneming in oprichting European Information Technology Observatory, Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung (¹)

(*Europees economisch samenwerkingsverband — Handelsnaam*)

(98/C 41/13)

(*Procestaal: Duits*)

(*Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof*)

In zaak C-402/96, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 van het EG-Verdrag van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding betreffende de inschrijving in het handelsregister van de onderneming in oprichting European Information Technology Observatory, Europäische Wirtschaftliche Interessenvereinigung, betreffende een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 5, onder a), van Verordening (EEG) nr. 2137/85 van de Raad van 25 juli 1985 tot instelling van Europese economische samenwerkingsverbanden (EESV) (PB L 199 van 31.7.1985, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann (rapporteur), kamerpresident, M. Wathelet, J. C. Moitinho de Almeida, D. A. O. Edward en J.-P. Puissochet, rechters; advocaat-generaal: A. La Pergola; griffier: R. Grass, op 18 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 5 onder a), van Verordening (EEG) nr. 2137/85 van de Raad van 25 juli 1985 tot instelling van Europese economische samenwerkingsverbanden (EESV), moet aldus worden uitgelegd, dat de naam van een EESV de woorden „Europees economisch samenwerkingsverband” of de afkorting „EESV” moet vermelden, terwijl de overige elementen die deze naam moet bevatten, kunnen worden voorgeschreven door de bepalingen van intern recht die toepasselijk zijn in de staat waar het samenwerkingsverband zijn zetel heeft.

(¹) PB C 74 van 8.3.1997.

Verzoek van het Bundesgerichtshof van 17 juni 1997 om een prejudiciële beslissing in de cassatieprocedure van Farmitalia Carlo Erba Srl

(Zaak C-392/97)

(98/C 41/14)

Het Bundesgerichtshof heeft bij beschikking van 17 juni 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 18 november 1997, in de cassatieprocedure van Farmitalia Carlo Erba Srl het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Vereist artikel 3, onder b) van Verordening (EEG) nr. 1768/92 van de Raad van 18 juni 1992 (¹) dat het product waarvoor om afgifte van een beschermingscertificaat wordt verzocht, in de vergunning voor het als geneesmiddel in de handel brengen, als „werkzaam bestanddeel” is vermeld?

Is derhalve niet voldaan aan artikel 3, onder b), wanneer in de betrokken vergunning als „werkzaam bestanddeel” één bepaald zout van een werkzame stof is vermeld, maar aanspraak wordt gemaakt op afgifte van een beschermingscertificaat voor de vrije base en/of voor andere zouten van de werkzame stof?

2. Indien de vragen onder 1 ontkennend worden beantwoord:

Volgens welke criteria wordt beoordeeld, of het product in de zin van artikel 3, onder a), door een basisoctrooi wordt beschermd, wanneer aanspraak wordt gemaakt op afgifte van een beschermingscertificaat voor de vrije base van een werkzame stof, met inbegrip van willekeurige zouten hiervan, maar het basisoctrooi in zijn octrooiaanspraken enkel de vrije base van die werkzame stof, en in een uitvoeringsvoorbeeld bovendien één enkel zout van die vrije base vermeldt; Is de formulering van de aanspraak van het basisoctrooi of het beschermingsgebied ervan doorslaggevend?

(¹) PB L 182 van 2.7.1992, blz. 1.

Verzoek van het Verwaltungsgericht Halle van 1 oktober 1997 om een prejudiciële beslissing in het bestuursrechtelijk geding tussen Firma Lidl-Fleischwerk Handelshof GmbH & Co. KG en Landkreis Burgenlandkreis

(Zaak C-393/97)

(98/C 41/15)

Het Verwaltungsgericht Halle heeft bij beschikking van 1 oktober 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 19 november 1997, in het bestuursrechtelijk geding tussen Firma Lidl-Fleischwerk Handelshof GmbH & Co. KG en Landkreis Burgenlandkreis, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Staan de bepalingen van de Europese Unie, inzonderheid Richtlijn 94/65/EG van de Raad van 14 december 1994 ⁽¹⁾ in de weg aan een nationale bepaling krachtens welke producten uit gehakt vlees, zoals gehakt en mager rundergehakt, ook geprepareerd, alleen op hun productiedag in de handel mogen worden gebracht, voorzover zij niet voor de eindverbruiker in een individuele verkoopverpakking verpakt en geëtiketteerd of niet diepgekoeld/gevroren zijn?
2. Indien de eerste vraag bevestigend moet worden beantwoord, vinden deze bepalingen van de Europese Unie dan ook toepassing op een feitelijke situatie waarin het productiebedrijf zich in dezelfde staat bevindt als waar het product uit gehakt vlees, zoals gehakt en mager rundergehakt, in de handel wordt gebracht?

⁽¹⁾ PB L 368 van 31.12.1994, blz. 10.

Verzoek van de käräjaoikeus te Helsinki van 5 november 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen het Openbaar Ministerie en Sami Lasse Juhani Heinonen

(Zaak C-394/97)

(98/C 41/16)

De käräjaoikeus te Helsinki heeft bij beschikking van 5 november 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 25 november 1997, in het geding tussen het Openbaar Ministerie en Sami Lasse Juhani Heinonen, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Kunnen de douanevrijstellingverordening ⁽¹⁾ en de reizigersverkeerrichtlijn ⁽²⁾ aldus worden uitgelegd, dat nationale bepalingen van de lidstaten die de invoer van bier en andere alcoholische dranken door reizigers beperken op grond van de redenen bedoeld in de

negende overweging van de considerans van de douanevrijstellingverordening en in artikel 36 van het EG-Verdrag of van andere dwingende eisen van algemeen belang, verenigbaar zijn met die verordening en die richtlijn?

2. Leveren de in punt IV.6, onder a) tot h), van de verwijzingsbeschikking genoemde omstandigheden redenen op waardoor de daarop gebaseerde nationale beperkingen van een lidstaat verenigbaar zijn met de reizigersverkeerrichtlijn?
3. Kan de beperking van de invoer van alcoholische dranken (waaronder bier) door reizigers op grond van de reisduur worden aangemerkt als een met de douanevrijstellingverordening en de reizigersverkeerrichtlijn verenigbare regeling?

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 918/83 van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de instelling van een communautaire regeling inzake douanevrijstellingen (PB L 105 van 23.4.1983, blz. 1).

⁽²⁾ Richtlijn 69/169/EEG van de Raad van 28 mei 1969 inzake de harmonisatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen met betrekking tot de vrijstellingen van omzetbelastingen en accijnzen die bij invoer worden geheven in het internationale reizigersverkeer (PB L 133 van 4.6.1969, blz. 6).

Verzoeken van het Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Sala de lo Contencioso-Administrativo) van 30 juli 1997 om een prejudiciële beslissing in de gedingen tussen Administración del Estado enerzijds en Juntas Generales de Guipuzcoa en Diputación Foral de Guipuzcoa anderzijds, interveniënt: Gobierno Vasco, tussen Administración del Estado enerzijds en Juntas Generales del Territorio Histórico de Alava en Diputación Foral de Alava anderzijds, interveniënt: Gobierno Vasco, en tussen Administración del Estado en Juntas Generales del Territorio Histórico de Bizkaia, interveniënten: Gobierno Vasco en Diputación Foral de Bizkaia

(Zaken C-400/97, C-401/97 en C-402/97)

(98/C 41/17)

Het Tribunal Superior de Justicia del País Vasco (Sala de lo Contencioso-Administrativo) heeft bij beschikkingen van 30 juli 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 1 december 1997, in de gedingen tussen Administración del Estado enerzijds en Juntas Generales de Guipuzcoa en Diputación Foral de Guipuzcoa anderzijds, interveniënt: Gobierno Vasco, tussen Administración del Estado enerzijds en Juntas Generales del Territorio Histórico de Alava en Diputación Foral de Alava anderzijds, interveniënt: Gobierno Vasco, en tussen Administración del Estado en Juntas Generales del Territorio Histórico de Bizkaia, interveniënten: Gobierno Vasco en Diputación Foral de Bizkaia, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 52 van het EG-Verdrag aldus worden uitgelegd, dat dit artikel, eventueel in samenhang met artikel 92, lid 1, van het EG-Verdrag, zich verzet tegen een regeling die geldt voor een provincie van een Autonome regio van een lidstaat en betrekking heeft op fiscale spoedmaatregelen tot bevordering van de investeringen en tot stimulering van het bedrijfsleven, waarop een beroep kan worden gedaan door de belastingplichtigen die uitsluitend aan de Provinciale belastingdienst van die provincie belasting betalen; of in die provincie hun fiscale woonplaats hebben of er het grootste deel van hun omzet verwezenlijken, dan wel die hun fiscale woonplaats in die provincie hebben en in de Autonome regio in het voorgaande boekjaar meer dan 25% van hun totale omzet hebben verwezenlijkt, en volgens welke de overige natuurlijke en rechtspersonen die in de staat zelf of in een andere lidstaat van de Europese Gemeenschap wonen, van die maatregelen zijn uitgesloten?

Beroep, op 2 december 1997 ingesteld door Commissie
van de Europese Gemeenschappen tegen Portugese
Republiek ⁽¹⁾
(Zaak C-404/97)
(98/C 41/18)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 2 december 1997 beroep ingesteld tegen Portugese Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door D. Triantafyllou en A. M. Alves Vieira, leden van haar juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, eveneens lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. te verklaren dat de Portugese Republiek, door niet binnen de gestelde termijn de aan EPAC (Empresa para a Agro-alimentação e Cereais, SA) ten onrechte toegekende steun terug te vorderen, niet heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens het EG-Verdrag en meer in het bijzonder beschikking C(97)2130 van de Commissie van 9 juli 1997;
2. de Portugese Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Overeenkomstig het bepaalde in de artikelen 189 en 191 van het EG-Verdrag was de Portugese Republiek gehouden, bovengenoemde beschikking van de Commissie ten uitvoer te leggen, ook al twijfelde zij aan de wettigheid daarvan. In zaak C-330/97 heeft de Portugese Republiek niet gesteld, dat het absoluut onmogelijk was de beschikking uit te voeren. Zeker is, dat vereffening van de onder-

neming (waarop in dit verband geen beroep is gedaan) terugvordering hoe dan ook niet absoluut onmogelijk zou hebben gemaakt.

Door in de niet-nakoming van de uit de beschikking van de Commissie voortvloeiende verplichtingen te volharden, heeft de Portugese Republiek tevens artikel 93, lid 3, van het Verdrag geschonden, daar Portugal blijft miskennen, dat die beschikking opschortende werking heeft waardoor de betaling van met de gemeenschappelijke markt onverenigbare steun verboden is; zij heeft indirect inbreuk gemaakt op artikel 93, lid 2, bepalende dat beschikkingen worden gegeven die tot intrekking van ontoelaatbare steun verplichten.

⁽¹⁾ PB C 357 van 22.11.1997, blz. 14.

Verzoek van het Finanzgericht Bremen van 7 oktober
1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen
Firma Mövenpick Deutschland GmbH für das Gastgewerbe,
voorheen „Deutsche EIG” Einkaufs- und Importges.
für das Gastgewerbe mbH en Hauptzollamt Bremen
(Zaak C-405/97)
(98/C 41/19)

Het Finanzgericht Bremen heeft bij beschikking van 7 oktober 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 3 december 1997, in het geding tussen Firma Mövenpick Deutschland GmbH für das Gastgewerbe, voorheen „Deutsche EIG” Einkaufs- und Importges. für das Gastgewerbe mbH en Hauptzollamt Bremen, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Moet het gemeenschappelijk douanetarief in de versie van bijlage I bij Verordening (EEG) nr. 2551/93 van de Commissie van 10 augustus 1993 tot wijziging van bijlage I van Verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistieknomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (Gecombineerde nomenclatuur 1994) (PB L 241 van 27.9.1993, blz. 1) aldus worden uitgelegd, dat uit een derde land geïmporteerde gedroogde walnootstukken die in de Gemeenschap in een douane-entrepot diepgevroren worden opgeslagen en later ontdooid voor het vrije verkeer worden aangegeven, onder post 0802 moeten worden ingedeeld?
2. Indien de eerste vraag ontkennend moet worden beantwoord:

Was artikel 522, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 (PB L 253 van 11.10.1993, blz. 1), die op grond van de nieuwe versie van artikel 522 bij Verordening (EG) nr. 3254/94 van de Commissie van 19 december 1994 (PB L 346 van 31.12.1994, blz. 1) werd ingetrokken, dan ongeldig?

3. Indien de tweede vraag bevestigend moet worden beantwoord:

Is artikel 522 juncto artikel 526, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 2454/93, in de versie van artikel 1, sub 16 en 18, van Verordening (EEG) nr. 3254/94 van de Commissie van 19 december 1994 dan ook op douaneaangiften vóór 7 januari 1995 van toepassing?

Beroep, op 4 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-406/97)

(98/C 41/20)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 december 1997 beroep ingesteld tegen Groothertogdom Luxemburg door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Nolin, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan Richtlijn 93/7/EEG van de Raad van 15 maart 1993 betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een lidstaat zijn gebracht ⁽¹⁾, of door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Groothertogdom Luxemburg in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge artikel 189, derde alinea, van het EG-Verdrag zijn de lidstaten verplicht, de maatregelen vast te stellen die noodzakelijk zijn om de richtlijnen die voor hen bestemd zijn, voor het verstrijken van de hun daartoe gestelde termijn uit te voeren. In casu is deze termijn verstreken op 15 december 1993, zonder dat het Groothertogdom Luxemburg de noodzakelijke bepalingen heeft vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 74 van 27.3.1993, blz. 74.

Verzoek van het Oberste Gerichtshof, Oostenrijk, van 22 oktober 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung en 1. A. Sparber, 2. Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH in liquidatie, 3. H.-E. Junkersdorf en 4. M.-M. Junkersdorf

(Zaak C-407/97)

(98/C 41/21)

Het Oberste Gerichtshof, Oostenrijk, heeft bij beschikking van 22 oktober 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 5 december 1997, in het geding tussen Landesgrundverkehrsreferent der Tiroler Landesregierung en 1. A. Sparber, 2. Firma Atelier Delta Entwurf- und Planungsgesellschaft mbH in liquidatie, 3. H.-E. Junkersdorf en 4. M.-M. Junkersdorf, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moet artikel 70 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden en de aanpassing van de verdragen waarop de Europese Unie is gegrond (TA) ⁽¹⁾, dat bepaalt dat de Republiek Oostenrijk in afwijking van de verplichtingen op grond van de verdragen waarop de Europese Unie is gegrond, haar bestaande wetgeving inzake tweede woningen gedurende vijf jaar na de toetreding (1 januari 1995) mag handhaven, aldus worden uitgelegd, dat de overgangsbepalingen van § 40, leden 2 en 5, van het op 1 oktober 1996 in werking getreden Tiroler Grundverkehrsgesetz 1996 (Landesgesetzblatt für Tirol nr. 61/1996) onder het begrip „bestaande wetgeving” vallen, of moeten deze bepalingen als nieuwe wetgeving worden aangemerkt, wanneer de bepalingen van eerdere versies van het Tiroler Grundverkehrsgesetz ingevolge uitspraken van het Oostenrijkse Verfassungsgerichtshof op het onderhavige geval niet konden worden toegepast?

⁽¹⁾ PB C 241 van 29.8.1994, blz. 1.

Beroep, op 5 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-409/97)

(98/C 41/22)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 december 1997 beroep ingesteld tegen Groothertogdom Luxemburg door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Wolfcarius, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan Richtlijn 92/85/EEG van de Raad van 19 oktober 1992 inzake de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid op het werk van werknemers tijdens de zwangerschap, na de bevalling en tijdens de lactatie ⁽¹⁾, of door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groothertogdom Luxemburg in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke zijn aangevoerd in zaak C-406/97 ⁽²⁾, de termijn voor implementatie van de richtlijn is verstreken op 19 oktober 1994.

⁽¹⁾ PB L 348 van 28.11.1992, blz. 1.

⁽²⁾ Zie bladzijde 11 van dit Publicatieblad.

Verzoek van de Pretura circondariale di Bologna van 29 november 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen E. D. Srl en I. Fenocchio

(Zaak C-412/97)

(98/C 41/23)

De Pretura circondariale di Bologna heeft bij beschikking van 29 november 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 5 december 1997, in het geding tussen E. D. Srl en I. Fenocchio, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Is het in artikel 633, laatste alinea, c.p.c. neergelegde verbod om een rechterlijk bevel tot betaling uit te vaardigen wanneer de betekening aan de wederpartij moet plaatsvinden buiten de Italiaanse Republiek of de aan Italiaanse soevereiniteit onderworpen gebieden, te beschouwen als een al dan niet rechtstreekse, daadwerkelijke of potentiële beperking van het bij de artikelen 34, 59 en 73 B van het EG-Verdrag gewaarborgde vrije verkeer van goederen, diensten of kapitaal of als een maatregel van gelijke werking?

Beroep, op 4 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland

(Zaak C-413/97)

(98/C 41/24)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 december 1997 beroep ingesteld tegen Bondsrepubliek Duitsland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door R. B. Wainwright, juridisch hoofdadviseur, en K. Schreyer, nationaal ambtenaar ter beschikking gesteld van de juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Bondsrepubliek Duitsland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan Richtlijn 93/7/EEG van de Raad van 15 maart 1993 betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een lidstaat zijn gebracht ⁽¹⁾, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. de Bondsrepubliek Duitsland in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke zijn aangevoerd in zaak C-406/97 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ PB L 74 van 27.3.1993, blz. 74.

⁽²⁾ Zie bladzijde 11 van dit Publicatieblad.

Beroep, op 5 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje

(Zaak C-414/97)

(98/C 41/25)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 5 december 1997 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Díaz-Llanos La Roche, juridisch adviseur, en C. Gómez de la Cruz, lid van haar

juridische dienst, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner C 254.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. te verklaren, dat het Koninkrijk Spanje de krachtens het EG-Verdrag op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, door de intracommunautaire invoer en leveringen van wapens, munitie en materieel voor uitsluitend militair gebruik, niet zijnde luchtvaartuigen en oorlogsschepen in de zin van de punten 23 en 25 van bijlage F bij Richtlijn 77/388/EEG van 17 mei 1977 ⁽¹⁾, vrij te stellen van de belasting over de toegevoegde waarde (BTW), in weerwil van het bepaalde in artikel 2, lid 2, en de artikelen 28 bis, 14 en 28 quater B van bedoelde Richtlijn 77/388/EEG;
2. het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In de artikelen 2 en 28 bis van Richtlijn 77/388/EEG wordt algemeen bepaald, dat alle intracommunautaire leveringen en importen aan de BTW zijn onderworpen. De artikelen 14 en 28 quater bevatten een gemeenschappelijke lijst van vrijstellingen die de lidstaten moeten — of kunnen — verlenen teneinde een uniforme inning van de eigen middelen van de Gemeenschappen in alle lidstaten tot stand te brengen. Onder deze vrijstellingen, die in de artikelen 14 en 28 quater limitatief worden opgesomd, komt geen vrijstelling voor betreffende wapens, munitie en materieel voor uitsluitend militair gebruik, die vergelijkbaar is met de vrijstelling die in Spaanse wet nr. 6/87 wordt verleend. Artikel 28, lid 3, onder b), waarop het Koninkrijk Spanje zich beroept, geldt voor de lidstaten die op de dag van inwerkingtreding van de richtlijn bepaalde handelingen van de BTW vrijstelden, en machtigde hen om dit gedurende een overgangsperiode te blijven doen. Aangezien in bijlage XXXVI of in andere bepalingen van de Akte betreffende de voorwaarden betreffende de toetreding van het Koninkrijk Spanje tot de Europese Gemeenschap voor het Koninkrijk Spanje geen overgangsperiode wordt vastgesteld, heeft dit de BTW ingevoerd bij wet nr. 30/85 die per 1 januari 1986 zijn volle werking ontloopte. Tot de vrijstelling voor intracommunautaire leveringen en importen van militair materieel werd pas een jaar later besloten, zij het met terugwerkende kracht tot de datum waarop in Spanje met de BTW-heffing werd begonnen. Vaststaat dat de in artikel 28 van Richtlijn 77/388/EEG bedoelde overgangsperiode aanvankelijk werd bepaald op vijf jaar vanaf 1 januari 1978. Ook staat vast, dat bij gebreke van enig akkoord tussen de lidstaten in het kader van de Raad bijeen, deze overgangsperiode tot op heden is verlengd en dat de lidstaten die de in bijlage F opgesomde handelingen toen vrijstelden, dit bijgevolg kunnen blijven doen. Dit gold ongetwijfeld niet voor het Koninkrijk Spanje, en wel tot 1 januari 1993, vanaf welke

datum het Koninkrijk Spanje toestemming voor deze vrijstelling heeft gekregen, zij het enkel voor de handelingen genoemd in de punten 23 en 25 van bijlage F, welke is ingevoegd bij Richtlijn 77/388/EEG.

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.

Beroep, op 9 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-415/97)

(98/C 41/26)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 9 december 1997 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door P. Stancanelli, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan Richtlijn 93/7/EEG van de Raad van 15 maart 1993 betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een lidstaat zijn gebracht ⁽¹⁾, of door deze bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge artikel 189, derde alinea, van het EG-Verdrag, dat bepaalt dat een richtlijn voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd is, verbindend is ten aanzien van het te bereiken resultaat, zijn de lidstaten verplicht, de in de richtlijn vastgestelde termijn voor de implementatie te eerbiedigen. In casu is deze termijn verstreken op 15 december 1993, zonder dat de Italiaanse Republiek de noodzakelijke bepalingen heeft vastgesteld om te voldoen aan de in de conclusie van de Commissie genoemde richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 74 van 27.3.1993, blz. 74.

Beroep, op 9 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-416/97)

(98/C 41/27)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 9 december 1997 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door F. P. Ruggeri Laderchi, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van:
 - a) Richtlijn 93/119/EG van de Raad van 22 december 1993 inzake de bescherming van dieren bij het slachten of doden ⁽¹⁾;
 - b) Richtlijn 94/42/EG van de Raad van 27 juli 1994 tot wijziging en bijwerking van Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens ⁽²⁾;
 - c) Richtlijn 94/16/EG van de Commissie van 22 april 1994 tot wijziging van Richtlijn 74/63/EEG van de Raad inzake ongewenste stoffen en producten in diervoeding ⁽³⁾;
 - d) Richtlijn 93/118/EG van de Raad van 22 december 1993 tot wijziging van Richtlijn 85/73/EEG inzake de financiering van de keuringen en sanitaire controles van vers vlees en van vlees van pluimvee ⁽⁴⁾,

of van die maatregelen geen mededeling te doen, niet heeft voldaan aan de krachtens die richtlijnen op haar rustende verplichtingen;

2. de Italiaanse Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Artikel 189 van het EG-Verdrag, bepalende dat richtlijnen verbindend zijn ten aanzien van het te bereiken resultaat voor elke lidstaat waarvoor zij bestemd zijn, verplicht de lidstaten, de voor de omzetting gestelde termijnen te eerbiedigen. In casu zijn die termijnen verstreken zonder dat de Italiaanse Republiek de voor de omzetting van bovenge-

noemde richtlijnen noodzakelijke maatregelen heeft getroffen.

⁽¹⁾ PB L 340 van 31.12.1993, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 201 van 4.8.1994, blz. 26.

⁽³⁾ PB L 104 van 23.4.1994, blz. 32.

⁽⁴⁾ PB L 340 van 31.12.1993, blz. 15.

Beroep, op 9 december 1997 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-417/97)

(98/C 41/28)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 9 december 1997 beroep tegen Groothertogdom Luxemburg ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door C. Tufvesson, juridisch adviseur, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet binnen de gestelde termijn alle wettelijke en bestuursrechtelijke maatregelen, met eventuele sancties, vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 93/22/EEG van 10 mei 1993 betreffende het verrichten van diensten op het gebied van beleggingen in effecten ⁽¹⁾, de krachtens artikel 31 van deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groothertogdom Luxemburg in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het bindende karakter van de artikelen 189, derde alinea, en 5, eerste alinea, van het EG-Verdrag brengt voor de lidstaten de verplichting met zich, binnen de daartoe gestelde termijn de maatregelen te nemen die nodig zijn ter uitvoering van de tot hen gerichte richtlijnen. Deze termijn is in casu verstreken op 1 juli 1995 zonder dat het Groothertogdom Luxemburg alle ter zake noodzakelijke maatregelen heeft getroffen.

⁽¹⁾ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27.

Verzoek van de Nederlandse Raad van State van 25 november 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen ARCO Chemie Nederland Ltd en Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

(Zaak C-418/97)

(98/C 41/29)

De Nederlandse Raad van State heeft bij beschikking van 25 november 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 december 1997, in het geding tussen ARCO Chemie Nederland Ltd en Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Kan uit de enkele omstandigheid dat LUWA-bottoms ⁽¹⁾ worden onderworpen aan een handeling die voorkomt in bijlage II B van Richtlijn 75/442/EEG ⁽²⁾, worden afgeleid dat sprake is van zich ontdoen van die stof en dat de stof moet worden aangemerkt als een afvalstof in de zin van Richtlijn 75/442/EEG?
2. Indien vraag 1 ontkennend moet worden beantwoord — hangt de beantwoording van de vraag of het als brandstof inzetten van LUWA-bottoms is aan te merken als zich ontdoen, af van de omstandigheid:
 - a) of LUWA-bottoms volgens maatschappelijke opvattingen een afvalstof zijn, waarbij met name van belang is of LUWA-bottoms zonder ingrijpende bewerking en op milieuhygiënisch verantwoorde wijze nuttig kunnen worden toegepast als brandstof?
 - b) of de inzet van LUWA-bottoms als brandstof vergelijkbaar is met een gangbare methode van nuttige toepassing van afvalstoffen?
 - c) of er sprake is van de inzet van een hoofdproduct of een bijproduct (een residu)?

⁽¹⁾ De stof LUWA-bottoms is een van de voortbrengselen van het productieproces dat door appellant wordt toegepast. Naast propyleenoxide en tertiaire butylalcohol ontstaat in dit productieproces een stroom van koolwaterstoffen, die molybdeen bevat. Het molybdeen is afkomstig van katalysatoren die worden gebruikt voor de productie van het propyleenoxide. In een daartoe bestemde installatie wordt molybdeen uit de stroom koolwaterstoffen teruggewonnen, waarna men de stof verkrijgt die door appellant wordt aangeduid als LUWA-bottoms. LUWA-bottoms hebben een calorische waarde van 25—28 MJ/kg.

⁽²⁾ PB L 194 van 25.7.1975, blz. 47.

Verzoek van het Hof van Cassatie van België van 4 december 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Leathertex Divisione Sintetici SpA en BVBA Bodetex

(Zaak C-420/97)

(98/C 41/30)

Het Hof van Cassatie van België heeft bij beschikking van 4 december 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 december 1997, in het geding tussen Leathertex Divisione Sintetici SpA en BVBA Bodetex, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moeten artikel 5, aanhef, 1, en artikel 2, van het Executieverdrag, in de hier toepasselijke lezing, aldus worden begrepen dat een samengestelde vordering gestoeld op verschillende verbintenissen ontstaan uit eenzelfde overeenkomst, voor eenzelfde rechtbank mag worden gebracht ook al moeten de contractuele verbintenissen waarop de vordering steunt, volgens de verwijzingsregels van de staat van de aangezochte rechter, de ene in het land van de aangezochte rechter worden uitgevoerd, de andere in een andere EG-lidstaat, in acht genomen dat de aangezochte rechter op grond van de hem overgelegde vordering oordeelt dat de twee verbintenissen die aan de vordering ten grondslag liggen, niet aan elkaar ondergeschikt zijn maar gelijkwaardig?

Verzoek van het Tribunal de grande instance de Meaux (Eerste Kamer) van 13 november 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Y. Tarantik en Direction des services fiscaux de Seine-et-Marne

(Zaak C-421/97)

(98/C 41/31)

Het Tribunal de grande instance de Meaux (Eerste Kamer) heeft bij vonnis van 13 november 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 11 december 1997, in het geding tussen Y. Tarantik en Direction des services fiscaux de Seine-et-Marne, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing.

Het Tribunal de grande instance de Meaux (Eerste Kamer) legt het Hof van Justitie de vraag voor, of, gelet op de datum van toelating van verzoekers motorvoertuig van het merk Jaguar, dat een fiscaal vermogen van 24 pk heeft, dat het kenteken 197 AT 77 heeft en dat op 11 april 1979 in het verkeer is gebracht, en gezien de door verzoeker overgelegde grafieken betreffende de ontwikkeling van de belastingheffing enerzijds en de opmerkingen van de Franse belastingdienst anderzijds, het toegepaste stelsel van belastingheffing beantwoordt aan objectieve criteria die geen enkele bij artikel 95 van het EEG-Verdrag verboden discriminerende werking hebben, en inzonderheid:

- of de progressiecoëfficiënt die bestaat tussen de schijf waarbinnen een ingevoerd motorvoertuig van meer dan 18 pk valt en de schijf waarbinnen een vergelijkbaar voertuig van 15—16 pk valt, al dan niet discriminatoir is;
- of de circulaires van 28 december 1956, 23 december 1977, 24 juni 1987, 12 januari 1988 en 20 september 1991, zoals met terugwerkende kracht gevalideerd door artikel 35 van de loi de finances rectificative van 22 juni 1993, tot gevolg hebben dat de belasting discriminatoir wordt ten aanzien van de eigenaars van een voertuig dat niet in Frankrijk is gehomologeerd, dat wil zeggen individueel is toegelaten;
- of, in geval van een bevestigend antwoord, de eigenaar van een standaardvoertuig met een vermogen van meer dan 100 Kw met een beroep hierop zou kunnen stellen, dat krachtens de algemene beginselen van Gemeenschapsrecht, zoals de gelijkheid voor de belastingen en de bepalingen van het Europese verdrag voor de mensenrechten en de protocollen daarbij, de belasting niet is verschuldigd, omdat zij discriminatoir is en ongelijkheid schept?

Verzoek van de Juzgado de la primera instancia (nr. 22) te Valencia van 11 november 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Travel Vac, SL en M. J. Antelm Sanchis

(Zaak C-423/97)

(98/C 41/32)

De Juzgado de la primera instancia (nr. 22) te Valencia heeft bij beschikking van 11 november 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 december 1997, in het geding tussen Travel Vac, SL en M. J. Antelm Sanchis, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Zijn overeenkomsten inzake „timesharing” in het algemeen, en de onderhavige overeenkomst in het bijzonder (zie bladzijde 76 van het dossier), overeenkomsten waarop de richtlijn⁽¹⁾ niet van toepassing is, zoals bedoeld in artikel 3, lid 2, onder a)?
2. Gesteld dat de onderhavige overeenkomst krachtens voornoemde bepaling niet onder de richtlijn valt, en gelet op het feit dat het om een overeenkomst inzake „timesharing” gaat: kan het feit dat de onderhavige overeenkomst niet alleen een onroerend goed betreft, maar ook een aantal diensten en andere verbintenissen inhoudt (clausule 3 a) waarvan de waarde hoger is dan die van het onroerend goed (de waarde van het onroer-

rend goed is 285 000 ESP, en de totale waarde van de overeenkomst is 1 090 000 ESP), tot gevolg hebben dat de overeenkomst wél onder de richtlijn valt?

3. Valt het toeristisch appartementencomplex in Denia waarop de „timesharing” betrekking heeft en waar de consument wordt ontvangen, onder de werkingssfeer van artikel 1, lid 1, eerste streepje, van voornoemde richtlijn, gelet op het feit dat de vennootschap Travel Vac, SL, gevestigd is te Valencia, calle Profesor Beltrán Báguaena, 5—6?
4. Is het recht van afstand van de consument, neergelegd in artikel 5, lid 1, van de richtlijn, gebaseerd op een vermoeden van controle over of beïnvloeding van de wil van de koper/consument voortvloeiend uit de omstandigheden bedoeld in artikel 1 van de richtlijn? Zo ja, in welke mate vloeit het door de richtlijn gewaarborgde recht van afstand voort uit het bedrog van de verkoper, die gebruik maakt van „bedrieglijke woorden en kunstgrepen, door een van de partijen gebezigd, waardoor de medecontractant een contract sluit dat hij zonder die woorden of kunstgrepen niet zou hebben gesloten” (artikel 1269 van de Spaanse Código Civil), en in het algemeen, uit de vrije en noodzakelijke contractuele toestemming (artikelen 1254, 1258, 1261 e.v. van de Spaanse Código Civil)?
5. Moet de in artikel 5, lid 1, van de richtlijn bedoelde kennisgeving uitdrukkelijk zijn, of kan de afstand bestaan in bepaalde ondubbelzinnige handelingen, zoals in casu het geval was? De consument heeft zich immers niet binnen de voorziene en overeengekomen termijn, dat wil zeggen op 17 september 1996, drie dagen na de ondertekening van het contract (zie blz. 76 van het dossier) bij de bank gemeld om de bevestiging te ondertekenen. Daarbij komt nog, dat de consument op 17 september 1996 in de lokalen van de verkoper te Valencia uitdrukkelijk heeft verklaard, „dat alles zonder gevolg bleef, en dat alle door hem ondertekende documenten hem moesten worden teruggegeven”.
6. Is een „schadevergoeding voor door de verkoper geleden schade” van een vast bedrag — vastgesteld op 25 % van de totaalprijs van de overeenkomst —, zoals in clausule 4 van het contract is overeengekomen (blz. 76 van het dossier), verenigbaar met de terugbetalingen, restituties en andere gevolgen bedoeld in artikel 7, waarop de verkoper aanspraak heeft in geval van uitoefening door de consument van zijn recht van afstand ingevolge artikel 5 van de richtlijn?

⁽¹⁾ Richtlijn 85/577/EEG van de Raad van 20 december 1985 betreffende de bescherming van de consument bij buiten verkoopruimten gesloten overeenkomsten (PB L 372 van 31.12.1985).

Verzoek van het Landgericht Düsseldorf van 8 december 1997 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen S. Haim en Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein
(Zaak C-424/97)
(98/C 41/33)

Het Landgericht Düsseldorf heeft bij beschikking van 8 december 1997, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 15 december 1997, in het geding tussen S. Haim en Kassenzahnärztliche Vereinigung Nordrhein, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Indien een ambtenaar van een juridisch autonoom publiekrechtelijk lichaam van een lidstaat bij het nemen van een individuele beslissing het nationale recht toepast en daarbij het primaire Gemeenschapsrecht schendt, kan dan naast de lidstaat ook het publiekrechtelijk lichaam aansprakelijk zijn?

2. Zo ja, is in een geval waarin een nationaal ambtenaar ofwel met het Gemeenschapsrecht in strijd zijnd nationaal recht heeft toegepast, ofwel het nationale recht niet in overeenstemming met het Gemeenschapsrecht heeft toegepast, reeds sprake van een gekwalificeerde schending van het Gemeenschapsrecht, indien de ambtenaar bij het nemen van zijn beslissing niet over een beoordelingsmarge beschikte?
3. Mogen de bevoegde autoriteiten van een lidstaat voor de toelating als ziekenfondstandarts van een in die lidstaat officieel erkend onderdaan van een andere lidstaat, die niet in het bezit is van een in artikel 3 van Richtlijn 78/686/EEG ⁽¹⁾ genoemd diploma, als voorwaarde stellen, dat de betrokkene over de talenkennis beschikt die hij voor de uitoefening van zijn beroepsactiviteit in het gastland nodig heeft?

⁽¹⁾ PB L 233 van 24.8.1978, blz. 1.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 16 december 1997

in zaak T-19/97: C. Richter tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Verlof om redenen van persoonlijke aard — Herplaatsing — Standplaats — Zorgplicht — Beginsel van goed bestuur — Beroep tot schadevergoeding)

(98/C 41/34)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-19/97, C. Richter, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Luxemburg, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, T. Demasure en A. Tornel, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson Sàrl, rue de Cessange 30, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Currall), betreffende een beroep tot vergoeding van de schade die verzoeker stelt te hebben geleden door het feit dat de Commissie hem in strijd met artikel 40, lid 4, onder d), van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen na afloop van zijn verlof om redenen om persoonlijke aard niet heeft herplaatst in het eerste vacante ambt van zijn categorie en rang waarvoor hij de vereiste geschiktheid bezit, heeft het Gerecht (Derde Kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, president, C. P. Briët en A. Potocki, rechters; griffier: B. Pastor, hoofdadministrateur, op 16 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*

2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

⁽¹⁾ PB C 94 van 22.3.1997.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 17 december 1997

in zaak T-121/95: European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA) tegen Raad van de Europese Unie ⁽¹⁾

(Antidumpingrechten — Schade — Recht van verweer)

(98/C 41/35)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-121/95, European Fertilizer Manufacturers Association (EFMA), gevestigd te Zürich (Zwitserland), aanvankelijk vertegenwoordigd door D. Voillemot en H. de Broca, later door D. Voillemot en O. Prost, advocaten te Parijs, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Loesch en Wolter, advocaten aldaar, rue Goethe 11, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: Y. Cretien, A. Tanca, H.-J. Rabe en G. M. Berrisch), ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: N. Khan), betreffende een beroep tot nietigverklaring van artikel 1 van Verordening (EG) nr. 477/95 van de Raad van 16 januari 1995 tot wijziging

van de definitieve antidumpingmaatregelen die van toepassing zijn op de invoer in de Gemeenschap van ureum van oorsprong uit de voormalige USSR en tot beëindiging van de antidumpingmaatregelen die van toepassing zijn op de invoer in de Gemeenschap van ureum van oorsprong uit het voormalige Tsjechoslowakije (PB L 49 van 4.3.1995, blz. 1), heeft het Gerecht van eerste aanleg (Vierde Kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamer-president, P. Lindh, J. Azizi, J. D. Cooke en M. Jaeger, rechters; griffier: B. Pastor, hoofdadministrateur, op 17 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verwijst verzoekster in haar eigen kosten alsmede in de kosten van de Raad.*
3. *Verstaat dat de Commissie haar eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 189 van 22.7.1995.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 17 december 1997

in zaak T-166/95: M. Karagiozopoulou tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Intern vergelijkend onderzoek voor overgang van categorie C naar categorie B — Besluit van jury houdende vaststelling dat kandidaten niet zijn geslaagd voor mondeling examen — Beginsel van gelijke behandeling — Beoordeling door jury)

(98/C 41/36)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-166/95, M. Karagiozopoulou, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door A. Tornel en T. Dema-seure, en ter terechtzitting door J.-N. Louis, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson Sàrl, rue de Cessange 30, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. Valsesia), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek COM/B/9/93 om verzoekster voor het mondeling examen een cijfer beneden het vereiste minimum toe te kennen en haar niet op de lijst van geschikte kandidaten te plaatsen, heeft het Gerecht (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president, P. Lindh en J. D. Cooke, rechters;

griffier: A. Mair, administrateur, op 17 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 268 van 14.10.1995.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 17 december 1997

in zaak T-216/95: A. M. Moles García Ortúzar tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Intern vergelijkend onderzoek voor overgang van categorie C naar categorie B — Besluit van jury houdende vaststelling dat kandidaten niet zijn geslaagd voor mondeling examen — Draagwijdte van motiveringsplicht — Beoordeling door jury)

(98/C 41/37)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-216/95, A. M. Moles García Ortúzar, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door M.-A. Lucas, advocaat te Luik, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Korn, advocaat aldaar, rue de Nassau 21, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valsesia en A. M. Alves Vieira), betreffende een beroep tot nietigverklaring van, enerzijds, het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek COM/B/9/93 om verzoekster niet op de lijst van geschikte kandidaten te plaatsen, en anderzijds, de aankondiging van dat vergelijkend onderzoek, heeft het Gerecht (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president, P. Lindh en J. D. Cooke, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 17 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 16 van 20.1.1996.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 17 december 1997

in zaak T-217/95: L. Passera tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Intern vergelijkend onderzoek voor overgang van categorie C naar categorie B — Besluit van jury houdende vaststelling dat kandidaten niet zijn geslaagd voor mondeling examen — Draagwijde van motiveringsplicht — Beoordeling door jury)

(98/C 41/38)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-217/95, L. Passera, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Overijse (België), vertegenwoordigd door M.-A. Lucas, advocaat te Luik, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Korn, advocaat aldaar, rue de Nassau 21, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: G. Valsesia en A. M. Alves Vieira), betreffende een beroep tot nietigverklaring van, enerzijds, het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek COM/B/9/93 om verzoekster niet op de lijst van geschikte kandidaten te plaatsen, en anderzijds, de aankondiging van dat vergelijkend onderzoek, heeft het Gerecht (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president, P. Lindh en J. D. Cooke, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 17 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

⁽¹⁾ PB C 16 van 20.1.1996.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 17 december 1997

in zaak T-225/95: F. Chiou tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Intern vergelijkend onderzoek voor overgang van categorie C naar categorie B — Besluit van jury houdende vaststelling dat kandidaten niet zijn geslaagd voor mondeling examen — Overeenstemming tussen klacht en beroepschrift — Beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen — Non-discriminatiebeginsel — Beoordeling door jury)

(98/C 41/39)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-225/95, F. Chiou, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door L. Vogel, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore

van C. Kremer, advocaat aldaar, rue Mathias Hardt 8—10, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: A. M. Alves Vieira en F. Minneci en, ter terechtzitting, G. Valsesia), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de jury van intern vergelijkend onderzoek COM/B/9/93 om verzoekster voor het mondeling examen een cijfer beneden het vereiste minimum toe te kennen en haar niet op de lijst van geschikte kandidaten te plaatsen, heeft het Gerecht (Vierde Kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, president, P. Lindh en J. D. Cooke, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 17 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

⁽¹⁾ PB C 77 van 16.3.1996.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 18 december 1997

in zaak T-12/94: F. Daffix tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Tuchtrechtelijk ontslag — Hogere voorziening — Verwijzing naar Gerecht — Bestaan van feiten — Bewijslast — Misbruik van beoordelingsvrijheid — Kennelijke beoordelingsfout — Recht van verweer — Artikel 7 van bijlage IX bij Statuut)

(98/C 41/40)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-12/94, F. Daffix, gewezen ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door G. Vandersanden en L. Levi, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson Sàrl, rue de Cessange 30, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Gouloussis en B. Cambier), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 18 maart 1993 waarbij verzoeker tuchtrechtelijk is ontslagen, en voor zoveel nodig, van de stilzwijgende afwijzing van zijn klacht, heeft het Gerecht (Derde Kamer), samengesteld als volgt: B. Vesterdorf, president, C. P. Briët en A. Potocki, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 18 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten betreffende de procedures voor het Gerecht en voor het Hof zal dragen.*

⁽¹⁾ PB C 59 van 26.2.1994.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 18 december 1997

in zaak T-90/95: W. Gill tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Medische onderzoeken — Niet-mededeling van gegevens over gezondheidstoestand — Recht om zijn gezondheidstoestand te verzwijgen)

(98/C 41/41)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-90/95, W. Gill, gewezen ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J.-N. Louis, T. Demasure en A. Tornel, advocaten te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij de Fiduciaire Myson Sàrl, rue de Cessange 30, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en J.-L. Fagnart), betreffende een beroep tot vergoeding van de schade die verzoeker heeft geleden door de dienstfouten die verweersters administratie zou hebben begaan, heeft het Gerecht (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: A. Saggio, president, V. Tiili en R. M. Moura-Ramos, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 18 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*
3. *Verstaat dat verzoeker de honoraria van de deskundige zal dragen.*

⁽¹⁾ PB C 137 van 3.6.1995.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 18 december 1997

in zaak T-142/95: J.-L. Delvaux tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Bevordering — Vergelijking van verdiensten — Beoordelingsrapport — Motivering — Identieke loopbaan — Discriminatie op grond van nationaliteit)

(98/C 41/42)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-142/95, J.-L. Delvaux, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Sint-Genesius-Rode (België), vertegenwoordigd door N. Lhoëst, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende

te Übersyren (Luxemburg) bij J.-P. Lange, rue de Syre 40, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en D. Waelbroeck), betreffende een beroep tot, ten eerste, nietigverklaring van twee in de Mededelingen van de administratie nr. 858 van 2 september 1994 en nr. 859 van 8 september 1994 bekendgemaakte besluiten van de Commissie op grond dat verzoekers naam daarin niet voorkomt op de lijst van de meest voor bevordering tot de rang LA 4 in aanmerking komende ambtenaren en evenmin op de lijst van de ambtenaren die in de bevorderingsronde 1994 daadwerkelijk tot de rang LA 4 zijn bevorderd, ten tweede, nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 3 april 1995 houdende afwijzing van verzoekers klacht, en ten derde, veroordeling van verweerster tot betaling van een bedrag van 100 000 BEF ter vergoeding van de morele schade die verzoeker door de onregelmatigheid van de bevorderingsprocedure heeft geleden, heeft het Gerecht (Vijfde Kamer), samengesteld als volgt: R. García-Valdecasas, president, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: J. Palacio González, administrateur, op 18 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.*

⁽¹⁾ PB C 248 van 23.9.1995.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 18 december 1997

in zaak T-222/95: A. Angelini tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaren — Verandering van standplaats — Terugkeer naar aanvankelijke standplaats — Inrichtingsvergoeding)

(98/C 41/43)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-222/95, A. Angelini, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, werkzaam bij het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra, vertegenwoordigd door G. Marchesini, advocaat bij het Italiaanse Hof van Cassatie, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Arendt, advocaat aldaar, rue Mathias Hardt 8—10, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. Valsesia), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie houdende weigering om verzoeker een inrichtingsvergoeding te betalen bij zijn terugkeer naar zijn aanvankelijke standplaats nadat hij een tijd lang buiten

zijn instelling was tewerkgesteld, heeft het Gerecht (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: A. Saggio, president, V. Tiili en R. M. Moura-Ramos, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 18 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verklaart nietig het bij nota van 17 mei 1995 ter kennis gebrachte besluit van de Commissie houdende weigering om verzoeker de inrichtingsvergoeding te betalen.*
2. *Veroordeelt de Commissie tot betaling aan verzoeker van de in artikel 5, lid 3, van bijlage VII bij het Statuut bedoelde vergoeding, vermeerderd met interessen op de voet van 8% per jaar vanaf de datum van het verzoek.*
3. *Verwijst de Commissie in de kosten.*

(¹) PB C 64 van 2.3.1996.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG
van 18 december 1997

in zaak T-57/96: L. Costantini tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Verandering van standplaats — Terugkeer naar aanvankelijke standplaats — Inrichtingsvergoeding — Dagvergoeding)

(98/C 41/44)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-57/96, L. Costantini, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, werkzaam bij het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra, vertegenwoordigd door G. Marchesini, advocaat bij het Italiaanse Hof van Cassatie, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van E. Arendt, advocaat aldaar, rue Mathias Hardt 8—10, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. Valsesia), betreffende een beroep tot nietigverklaring van de besluiten van de Commissie houdende weigering om verzoeker een inrichtingsvergoeding en een dagvergoeding te betalen bij zijn terugkeer naar zijn aanvankelijke standplaats nadat hij een tijd lang buiten zijn instelling was tewerkgesteld, heeft het Gerecht (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: A. Saggio, president, V. Tiili en R. M. Moura-Ramos, rechters; griffier: A. Mair, administrateur, op 18 december 1997 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verklaart nietig het besluit van de Commissie houdende weigering om verzoeker de inrichtingsvergoeding te betalen.*

2. *Veroordeelt de Commissie tot betaling aan verzoeker van de in artikel 5, lid 3, van bijlage VII bij het Statuut bedoelde vergoeding, vermeerderd met interessen op de voet van 8% per jaar vanaf de datum van het verzoek.*
3. *Verwerpt het beroep voor het overige.*
4. *Verstaat dat de Commissie haar eigen kosten en de helft van de kosten van verzoeker zal dragen. Verstaat dat verzoeker de helft van zijn eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 180 van 22.6.1996.

Beroep, op 26 november 1997 ingesteld door Alitalia tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-296/97)

(98/C 41/45)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 26 november 1997 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door Alitalia, vertegenwoordigd door A. Tizzano en G. M. Roberti, advocaten te Napels, M. Siragusa, advocaat te Rome, G. Scassellati Sforzolini, advocaat te Bologna, M. Bay, advocaat te Milaan, en M. Beretta, advocaat te Bergamo, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij Elvinger, Hoss & Prussen, advocaten aldaar, Place Winston Churchill 2.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 15 juli 1997 betreffende de herkapitalisatie van de vennootschap Alitalia;

subsidiair

- nietig te verklaren de onder 2 en 8 van artikel 1 van de beschikking gestelde voorwaarden voor de goedkeuring van de steun;

- eveneens nietig te verklaren de voorwaarde dat Alitalia zelf opkomt voor de kosten die voortvloeien uit het stelsel van vervroegde pensionering waarin wetsdecreet 546/1996 voorziet;

- de Commissie van de EG in de kosten van Alitalia te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, een privaatrechtelijke naamloze vennootschap uit de luchtvaartsector, komt op tegen de beschikking waarbij de Commissie als staatssteun in de zin van artikel 92 van het EG-Verdrag heeft aangemerkt de investeringen die worden genoemd in het herstructureringsplan dat de Italiaanse autoriteiten bij de Commissie hadden aangemeld.

Tot staving van haar vorderingen voert verzoekster de navolgende middelen aan:

- schending en verkeerde toepassing van de artikelen 92, lid 1, 90, lid 1 en 222 van het EG-Verdrag doordat de Commissie heeft geoordeeld, dat terzake van de investering van 2 750 miljard ITL door IRI niet was voldaan aan de voorwaarde van een volgens de marktvetten handelende investeerder (MEIP). Volgens Alitalia heeft die kapitaalverhoging het optierecht van derden niet uitgesloten; dezen kunnen naar verhouding van hun aandelen intekenen op de verschillende tranches van de kapitaalverhoging. Bovendien had de Italiaanse regering duidelijk te kennen gegeven, dat zij vast van plan was om Alitalia na de goedkeuring van de kapitaalverhoging binnen korte termijn te privatiseren. Tenslotte hadden haar personeelsleden ermee ingestemd in te tekenen op een voor hen voorbehouden kapitaalverhoging, waardoor zij 20 % van het kapitaal van de vennootschap in handen zouden krijgen. Door hieraan voorbij te gaan, heeft verweerster geen rekening gehouden met de ruime beoordelingsvrijheid van de investeerder IRI; bovendien heeft zij zich in de plaats van IRI gesteld door het rentabiliteitspercentage ontoereikend te achten; dit rentabiliteitspercentage had zijzelf bepaald op 20 %, te weten 5 procentpunten hoger dan het in de luchtvaartsector gebruikelijke percentage van 15 %. Verder heeft de Commissie geen genoegen genomen met een „normale” rentabiliteit van 20 %, maar is zij uitgegaan van een „kritisch minimumrendement per jaar” (hurdle rate) dat een investeerder haars inziens zou hebben verlangd wegens de aanzienlijke risico's die aan de investering verbonden bleven. Uit dit oogpunt is de berekening van de rentabiliteit volgens verzoekster verkeerd en op een ondeugdelijke grondslag gebaseerd, daar de kosten van insolventie buiten beschouwing zijn gelaten. Bovendien valt de „internal rate of return” (IRR) lager uit omdat Alitalia moet opkomen voor de kosten van het stelsel van vervroegde pensionering van haar personeel.
- schending en verkeerde toepassing van artikel 92, lid 3, en bevoegdheidsoverschrijding. Alitalia begrijpt niet, hoe de Commissie, nadat zij de investering als „staatssteun” had aangemerkt, de verwachte resultaten van het plan buiten beschouwing heeft kunnen laten, ten eerste bij haar beslissing of voorwaarden moesten worden gesteld om het plan „verenigbaar met de gemeenschappelijke markt” te maken, en ten tweede bij de beoordeling van die voorwaarden. Dit heeft tot gevolg gehad, dat aan verzoekster overdreven zware, discriminerende, onwettige en ongerechtvaardigde voorwaar-

den zijn gesteld (beperking van de capaciteit en van de groei; verplichting om later bepaalde core business af te sloten; contrast met de voor Air France voorgestelde oplossing; buiten beschouwing laten van het belang van het privatiseringsvoornemen; verbod van nieuwe steun; verbod van nieuwe participaties in andere luchtvaartmaatschappijen; afschaffing van een aantal voorkeurbehandelingen; verplichting om een analytische boekhouding te voeren; verbod van price leadership; verplichting om haar participatie in Malév over te dragen).

Tenslotte is verzoekster van mening, dat verweerster de bestreden beschikking niet naar behoren met redenen heeft omkleed en de relevante feiten niet op passende en onpartijdige wijze heeft onderzocht. Verweerster zou ook verzoeksters recht van verweer hebben geschonden.

Beroep, op 2 december 1997 ingesteld door V. Alonso Morales tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-299/97)

(98/C 41/46)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 december 1997 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door V. Alonso Morales, wonende te Madrid, vertegenwoordigd door D. R. Marés Salvador, advocaat te Madrid, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Amo Quiñones, advocaat aldaar, rue Gabriel Lippman 2.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van 1 oktober 1997 van de jury van algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/1047, waarbij verzoeker niet is toegelaten tot voormeld algemeen vergelijkend onderzoek, en zijn recht te erkennen om op de lijst te worden geplaatst van kandidaten die tot algemeen vergelijkend onderzoek COM/A/1047 worden toegelaten;
- de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is gediplomeerd technisch ingenieur-agronoom, en komt op tegen het besluit van de jury van algemeen ver-

gelijkend onderzoek COM/A/1047, die hem niet tot deelneming aan dit vergelijkend onderzoek heeft toegelaten. Volgens bedoeld besluit voldoen verzoekers diploma's niet aan de eisen van punt III.B.2 van de aankondiging van vergelijkend onderzoek, naar luid waarvan de sollicitanten een volledige universitaire studie moeten hebben voltooid die is afgesloten met een diploma van studies van het lange type (licentie of gelijkwaardig diploma).

Verzoeker stelt, dat een diploma van technisch ingenieur betekent, dat hij een volledige universitaire studie heeft voltooid die is afgesloten met een diploma, en dat de jury van het vergelijkend onderzoek te zijnen aanzien een eis stelt die in de tekst van de aankondiging van vergelijkend onderzoek niet voorkomt.

Tot staving van zijn beroep voert verzoeker de volgende middelen aan:

- schending van het gelijkheidsbeginsel;
- schending van Richtlijn 89/48/EEG ⁽¹⁾, waarvan de inhoud zijns inziens per analogie van toepassing is op elke aankondiging van vergelijkend onderzoek;
- schending van het evenredigheidsbeginsel, nu volgens verzoeker het vereiste van een diploma van studies van het lange type noodzakelijk noch geschikt is ter bereiking van het nagestreefde doel, dat erin bestaat als Gemeenschapsambtenaren in de categorie A/LA personen aan te stellen die een volledige universitaire studie met een diploma hebben afgesloten;
- schending van het beginsel van rechtszekerheid en gewettigd vertrouwen;
- schending van het recht van toegang tot ambten van de Gemeenschap.

Voorts stelt verzoeker, dat het Gerecht in zijn arrest van 3 maart 1994 in zaak T-82/92, M. Cortés Jiménez e.a./Commissie ⁽²⁾, zich beperkt tot de vaststelling dat het diploma van technisch ingenieur geen betrekking heeft op een „hogere” opleiding, wat evenwel niets zegt over de vraag of het om een „volledige” opleiding gaat.

Tenslotte stelt verzoeker nog, dat de Commissie misbruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid, doordat de bestreden handeling een uiting is van een personeelsbeleid, dat erop gericht is technisch ingenieurs de toegang tot de categorie A/LA te ontzeggen.

⁽¹⁾ Richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten (PB L 19 van 24.1.1989, blz. 16).

⁽²⁾ Jur.Ambt II-237.

Beroep, op 2 december 1997 ingesteld door B. Latino tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen
(Zaak T-300/97)

(98/C 41/47)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 2 december 1997 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door B. Latino, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door O. Eben, advocaat te Brussel, rue Paul Emile Janson 11.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de Commissie te veroordelen tot betaling van het kapitaal verbonden aan het door het Gerecht wegens de asbestose van verzoeker in het kader van artikel 73 van het Statuut en artikel 14 van de regeling betreffende de dekking van uit ongevallen en beroepsziekten voortvloeiende risico's van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen vast te stellen IPP-percentage;
- de Commissie te veroordelen tot betaling van een miljoen ECU als vergoeding van de door verzoeker geleden immateriële schade;
- de Commissie te veroordelen tot betaling van 10% rente per jaar over het door het Gerecht overeengekomen het IPP-percentage in het kader van artikel 73 van het Statuut en artikel 14 van bijlage VIII van het Statuut te bepalen kapitaal, alsmede over het kapitaal van een miljoen ECU, welke rente is te berekenen vanaf 1 augustus 1997 tot de volledige betaling van dit kapitaal;
- voor zoveel nodig nietig te verklaren het besluit van de Commissie van 1 augustus 1997 houdende afwijzing van verzoekers verzoek van 11 mei 1997;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker is voormalig ambtenaar, die van 1969 tot 1991 als archivaris werkzaam was in het Berlaymont-gebouw te Brussel. Hij lijdt aan een beroepsziekte, te weten asbestose. Op 11 februari 1997 besloot het tot aanstelling bevoegde gezag verzoeker een IPP-percentage (percentage van blijvende gedeeltelijke invaliditeit) toe te kennen van 5%, hetgeen overeenkomt met een kapitaal van 639 114 BEF.

Verzoeker stelt, dat hem, gelet op de ernst van deze levensbedreigende ziekte en de lichamelijke nasleep daarvan, die zijn levenskwaliteit tot nihil reduceren, een IPP moet worden toegekend dat in overeenstemming is met de ernst van de ziekte. Volgens hem heeft de Commissie zich jegens hem eraan schuldig gemaakt, dat zij hem heeft laten werken in een gebouw waarin tussen 1967 en 1969 door arbeiders 4 000 ton asbestvlokken op de muren van de zuidelijke, oostelijke en westelijke vleugel is aangebracht en wel:

- terwijl de Commissie wist, althans kon weten dat asbest gevaarlijk is in het algemeen, en voor personen die administratief en archiefwerk verrichten in een gebouw waarin asbest is verwerkt in het bijzonder;
- terwijl de Commissie wist, dat zij te weinig personeel had om de inachtneming van de algemene normen voor veiligheid en hygiëne te controleren en voor de controle op de inachtneming van de beschermingsmaatregelen tijdens onderhoudswerkzaamheden.

De onwettigheid van genoemde gedragingen vloeit tevens voort uit de miskening van de beginselen, rechten en waarborgen die zijn neergelegd in het Europees Sociaal Handvest. De in dit Handvest neergelegde beginselen, rechten en waarborgen vormen algemene beginselen van Gemeenschapsrecht, die de Gemeenschapsautoriteiten in acht moeten nemen en op de naleving waarvan de Gemeenschapsrechter moet toezien. Op basis van dit Handvest wijst verzoeker op het recht van alle werknemers op veiligheid en hygiëne op het werk, het recht van eenieder op maatregelen om de best mogelijke gezondheid te kunnen genieten, alsook de noodzaak om voor zoveel mogelijk epidemische, endemische en andere ziekten te voorkomen. In casu zijn de rechten van verzoeker geschonden en zijn er geen maatregelen getroffen om ziekten veroorzaakt door contact met asbest te voorkomen.

Doorhaling van zaak T-173/96 ⁽¹⁾

(98/C 41/48)

(Procestaal: Frans)

De president van de Tweede Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 5 december 1997 de doorhaling in het

register gelast van zaak T-173/96: T. M. Rodrigues Gomes de Oliveira tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 388 van 21.12.1996.

Doorhaling van de gevoegde zaken T-176/96 en T-108/97 ⁽¹⁾

(98/C 41/49)

(Procestaal: Frans)

De president van de Eerste Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 4 december 1997 de doorhaling in het register gelast van de gevoegde zaken T-176/96 en T-108/97: C. Volger tegen Europees Parlement.

⁽¹⁾ PB C 388 van 21.12.1996 en
PB C 181 van 14.6.1997.

Doorhaling van zaak T-225/97 ⁽¹⁾

(98/C 41/50)

(Procestaal: Frans)

De president van de Vierde Kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 17 december 1997 de doorhaling in het register gelast van zaak T-225/97: Asia Motor France SA, J.-M. Cesbron, Monin Automobiles SA en Europe Auto Service (EAS) SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 318 van 18.10.1997.